

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 5. Unde petitur specifica peccatorum distinctio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

jecto proximum, ut justitia, misericordia, dilectio proximi : unde peccata, quæ illis opponuntur, sunt contra proximum. Aliæ demum rectè disponunt hominem erga se ipsum, ut fortitudo, temperantia, &c. Unde peccata iis opposita, sunt speciali modo contra ipsum peccantem. Quamvis omnia peccata generali quadam ratione sint contra Deum, qui illis omnibus offenditur, & contra ipsum peccantem, cui omnia nocent. 6. In peccata ignorantia, infirmitatis, & malitiæ. 7. In septem Capitalia.

Q. 5. Unde petitur specifica peccatorum distinctio?

Not. 1. Species moralis peccati est specialis malitia, per quam unum peccatum essentialiter differt ab alio. Malitia autem actus est ejus difformitas, ac oppositio cum natura rationali, & lege divina. Unde illa peccata differunt specie, quæ habent disconvenientiam, & oppositionem cum natura rationali, & lege divina notabiliter inter se diversam.

Not. 2. Voce objecti hîc intelligitur id totum, in quod voluntas tendit per actum malum, ex hoc enim omni refundi potest malitia in actum ipsum. Unde objectum voluntatis complectitur objectum materiale, seu id, quod vult, objectum forma-

M 5 le,

le, seu id, propter quod vult, & circumstantias, in quibus vult, & fit actus. Ex his autem omnibus, & singulis aliqua notabilis diversitas malitiæ potest actui accidere.

Resp. I. Ea peccata specie differunt, per quæ violantur præcepta specie moraliter diversa: quia cum peccatum sit transgressio legis, seu præcepti, transgressiones præceptorum specie diversorum, quæ sunt transgressiones specie, & notabiliter diversæ, sunt peccata specie diversa. Præcepta autem specie diversa sunt ea, quæ præcipiunt, aut prohibent actus diversæ speciei moralis, vel actus ejusdem speciei, sed ex diverso motivo proximo. Actus verò diversæ speciei moralis sunt ij, qui habent convenientiam, vel disconvenientiam notabiliter diversam cum natura rationali, & lege divina.

Hinc si per unam, eandemque actionem, vel omissionem violatur multiplex præceptum specie morali diversum; tunc committitur multiplex specie peccatum. Sic 1. eadem percussio Clerici est duplex specie peccatum, unum injustitiæ, & alterum Sacrilegii. Beneficiatus sacro ordine initiatus una omissione horarum duo specie peccata committit, quia violat simul duas virtutes specie diversas, nempe religionem, & justitiam, ex quarum præcepto obligatur ad horas. 3. Qui ex voto,

&

& præcepto Confessarii tenetur jejunare Feriâ sextâ, non jejunans occurrente Vigilia v. g. S. Matthæi, tria specie peccata admittit, unum intemperantiæ, 2. contra præceptum Confessarii ex motivo poenitienciæ, 3. contra Religionem propter votum. Imò peccata, quæ eidem virtuti, sed modo notabiliter diverso opponuntur, sunt specie diversa, nam habent difformitatem notabiliter diversam: sic avaritia, & prodigalitas, quæ liberalitati opponuntur, sunt vitia specie diversa.

Resp. II. Distinctio specifica peccatorum rectè etiam petitur ab objecto, fine, & circumstantiis, quæ specialem habent disconvenientiam cum natura rationali, & lege divina. Quia actus voluntatis sumit malitiam moralem in aliqua specie ab objecto, fine, & circumstantiis moralibus: nam actus voluntatis fertur saltem interpretativè in ista omnia, & malus est hoc ipso, quòd feratur etiam interpretativè in aliquid malum, seu disconveniens rectæ rationi, & legi, cum hoc ipso disconveniat naturæ rationali, & legi. Ergo si ista habeant specialem malitiam specie diversam, actus voluntatis habebunt quoque malitiam specie diversam, ideóque specie different. Item actus voluntatis habet disconvenientiam cum natura rationali, & lege divina, ideóque malitiam

mo-

moralem, hoc ipso, quòd velit aliquid malum, vel velit aliquid etiam de se licitum, sed vel ob finem malum, vel in circumstantia mala, seu disconvenienti: nam talis volitio disconvenit naturæ rationali, & prohibetur à Deo. Ergo habet specialem malitiam hoc ipso, quòd velit objectum specialiter malum, vel aliquid ob finem specialiter malum, vel in circumstantia specialiter mala.

Id patet etiam inductione. Nam 1. Actus, quo quis vult furari, sumit à furto malitiam in specie iniustitiæ. 2. Actus, quo quis vult labore, etsi licito, lucrari ad se inebriandum, sumit malitiam intemperantiæ ab hoc fine. 3. Celebratio Missæ in loco vetito, seu indecenti, habet malitiam irreligionis ex circumstantia loci, propter quam ipsa dedecet, & prohibetur. 4. Actus, quo quis vult objectum malum, ob finem malum, in circumstantia mala, sumit ab his tribus malitiam in triplici specie peccati, si hæc sint diversæ malitiæ, quia tunc habet triplicem disconvenientiam, & oppositionem cum natura rationali, & lege divina notabiliter inter se diversam: sic actus, quo quis vult furari in templo, ut fornicetur, habet triplicem malitiam specie diversam, scilicet iniustitiæ, sacrilegii, & luxuriæ.

Q. 6.